

# **Dr Donald Fowler, Tła Starego Testamentu, Wykład 15, Grupy ludowe, Filistyni i Ugarit, Powstanie monarchii**

© 2024 Don Fowler i Ted Hildebrandt

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na tle Starego Testamentu. To jest sesja 15, Grupy Ludowe, Filistyni i Ugarit, Powstanie Monarchii.

Witamy w naszej kolejnej taśmie, będącej na niektórych poziomach kontynuacją dyskusji na temat Ruchu Ludów Morza. To zabawne, ponieważ na widowni byłbym zaskoczony, gdyby tylko ktokolwiek inny niż bardzo niewielki procent z was kiedykolwiek słyszał o Ruchu Ludów Morza, a mimo to prawie wszyscy słyszeli o Filistynach. Cóż, Filistyni są ważniejsi niż ten ruch w tym sensie, w jakim słyszeliśmy o Filistynach, ale stanowili tylko małą, małą, nieskończenie małą część ludzi, którzy byli zaangażowani w ten ruch.

Należą jednak do najśłynniejszych ze wszystkich ludów biblijnych, a zwłaszcza ze względu na Dalilę. Możemy więc im się przyjrzeć i wciąż uczyć się od nich więcej, dlatego chcielibyśmy porozmawiać o tym, co nazywam Filistynami po Exodusie. A ci Filistyni po Exodusie są blisko związani z Tjekkerem, Danuną i tak dalej.

Najwyraźniej Stary Testament używa terminu Filistyna w sposób ogólny. Hebrajczykom musiało być trudno rozróżnić plemiona od siebie, ponieważ nie wiedzieli nic o Morzu Egejskim, więc prawdopodobnie po prostu przyjęli nazwę najpotężniejszej z tych grup ludowych lub tych, które znajdowały się najbliżej miejsca, gdzie byli Hebrajczycy i używali tego imienia, aby opisać ich wszystkich. Tak więc, gdy będziemy gotowi do dalszej podróży, chcielibyśmy wam powiedzieć, że Egipcjanie ich pokonali, osiedlili wiele różnych plemion w różnych obszarach Izraela, więc ci Filistyni po Exodusie przenieśli się na ten obszar nie tak nagle jak to miało miejsce stopniowo.

Pelesetowie osiedlili się w Pentopolis, pięciu miastach wymienionych w Biblii: Gazie, Gat, Aszkelonie, Aszdodzie i Ekronie. A więc to jest pięć miast. Nie były to same w sobie miasta filistyńskie, to tutaj osiedlili je Egipcjanie.

I Egipcjanie ich osiedlili, ponieważ byli wasalami Egipcjan, a umieszczając ich, ten obszar tutaj, chłopaki, był bardzo wrażliwy na Egipcjan, jasne? Tak więc, jeśli mogę zrobić dygresję na jedno lub dwa zdania, pamiętacie Hyksosów. Hyksosi wywarli nieograniczony wpływ na myśl egipską. Zatem Egipcjanie nauczyli się od Hyksosów, że pomimo tego pustynnego regionu oddzielającego Egipt od Bliskiego Wschodu, Egipcjanie nie byli bezpieczni.

Jest tu obszar pustynny o długości około 250 mil . Egipcjanie myśleli, że to wystarczy. Ale dzięki Hyksosom dowiedzieli się, że jeśli nie będą w stanie kontrolować tego mostu lądowego, będą bezbronni. Aby więc spróbować przejąć kontrolę nad mostem lądowym, zabrali Filistynów, którzy byli ich wasalami, i umieścili ich dokładnie tutaj, gdzie umieścili ich w pięciu miastach, a następnie strzegli podejść do Egiptu.

Dopóki w tych pięciu miastach mieli tych potężnych wojowników z Morza Egejskiego, nie można było ich łatwo najechać. Potem umieścili ich także tutaj, na południe od Jeziora Galilejskiego. Umieścili ich tutaj, ponieważ strzegli Szczeliny Jordanu, która była strategicznie ważna.

Następnie umieścili ich tutaj, w Ammanie, ponieważ to miasto kontrolowało całą wschodnią część tego regionu. Tak więc, tworząc te strategiczne osady na Morzu Egejskim, w zasadzie tworzyli potężną podporę chroniącą Egipt przed znienawidzonymi Semitami. Dlatego właśnie osiedlili ich tam, gdzie to zrobili.

Dlatego osiedlili się w wielu regionach. Jednak w X wieku były one rozproszone nie tylko we wspomnianych przeze mnie regionach. Pod względem kulturowym Filistyni są zatem wyjątkową cechą tego regionu.

Pochodzą z Morza Egejskiego i można to rozpoznać po ich ceramice. Cóż, gdybyś wiedział, jak będzie wyglądać ceramika semicka, wiedziałbyś. Jest to typowa ceramika egejska, którą mam dla Ciebie. Grafika i jej elegancja znacznie przewyższają wszystko w świecie semickim.

Faktem jest, że nawet na tym bardzo wczesnym etapie obecności na Morzu Egejskim ceramika egejska przewyższała wszystko, co wyprodukował świat semicki. W ten sposób wyprodukowali bardzo charakterystyczną ceramikę. Miały charakterystyczny sposób pochówku.

Niekoniecznie są to filistyńskie trumny, ponieważ wiemy później, że Egipcjanie używali tego samego rodzaju trumien do pochówku, ale nazywamy te antropoidalne trumny gliniane, ponieważ mają kształt ludzki i są zbudowane z gliny, a ludzi chowano w ich. Trochę trudno to stwierdzić, ale może twoje oko to zauważy. Tutaj głowa i oczywiście uszy, ale tu jest podbródek, a pod brodą widać dwie ręce, które są nieproporcjonalne do ciała, ale tak zostały ukształtowane te gliniane trumny.

Przypomina mi to niejasno maski pośmiertne królów mykeńskich. Na pewno nie identyczne, ale przypominają mi maski pośmiertne króla mykeńskiego. W każdym razie były to trumny pogrzebowe niektórych z tych Filistynów.

Wiemy, że wcześniej wchłonęli oni religijne bóstwa, bogów i praktyki tego obszaru. Bardzo wcześnie zostali semityzowani. Dlaczego więc Filistyni zajmują tak ważne

miejsce w Biblii? Cóż, zajmują dużo miejsca w Biblii, ponieważ są bardzo potężnymi wojownikami.

Mieli zwycięską broń. Z 1 Samuela 13, 19 wiemy, że Filistyni mieli na tym obszarze monopol na żelazo. To nie tak, że starożytnemu światu znalezienie żelaza zajmowało całą wieczność.

Starożytni ludzie wiedzieli o żelazie już od najdawniejszych czasów. To było wyjątkowe. Było ciężkie i zbyt trudne, aby kiedykolwiek z nim pracować.

Dopiero jakiś czas wcześniej niż obecnie, czyli prawdopodobnie około 1500 roku p.n.e., ludzie w końcu nauczyli się topić żelazo. Żelaza nie można stopić w temperaturze zwykłego ognia. Gdybym próbował rozpaścić ogień pod metalowym kawałkiem żelaza, nie zrobiłoby to nic innego, jak tylko go ogrzać.

Nie potrafili stopić żelaza. Gdzieś w historii ludzkości poznali ten sekret i zrobili to za pomocą tak zwanego systemu miechowego. We wczesnej historii Ameryki ci kowale, kowale żelaza, którzy pracowali z podkowami i tym podobnymi rzeczami, byli w stanie stopić żelazo dzięki strukturze przypominającej harmonijkę, która zwiększała przepływ powietrza przez metal.

Im więcej powietrza, tym gorętszy może być płomień. W pewnym momencie ludzie w kręgach Morza Egejskiego nauczyli się topić żelazo. Oczywiście, jeśli go stopisz, będziesz mógł zrobić to, co zrobili ludzie.

Możemy być pewni, że niektórzy będą to robić nadal; Zrobimy z nich agencje, za pomocą których można będzie zabijać ludzi. Tak było w starożytności. Zanim zamienili żelazo w rzeczy praktyczne, takie jak ceramika i narzędzia, zamienili je w broń.

I tak Filistyni mieli żelazo, a żelazna broń w czasie wojny dawała im niezrównaną przewagę. W rzeczywistości Biblia wspomina o Kananejczykach i ich żelaznych rydwanach. Cóż, w promieniu 500 mil od Izraela nie ma żelaza.

Zatem całe żelazo trzeba było importować, a Kananejczycy z pewnością nie wiedzieli, jak wytopić żelazo. Zatem żelazo znajdujące się na tym obszarze było tym regionem, które sprowadzono do tego regionu w drodze handlu lub zakupów, a Filistyni dysponowali tą technologią, co uczyniło ich zwycięską potęgą, ponieważ mogli posiadać żelazne miecze. Filistyni należeli zatem do najgroźniejszego ludu, z jakim Izraelici musieli się mierzyć, a ich wpływ był tak wielki, że skończyło się to nie przez ich narzucenie, ale przez przyjęcie przez Rzymian nazwy, którą nazywali terytorium Palestyna.

Należą do najważniejszych osobistości czasów biblijnych i oczywiście śmiejemy się jednocześnie nieco smutno z eskapad Samsona z filistyńskimi kobietami. Zatem wywarli wpływ na Hebrajczyków także w inny sposób. Skupimy się, jak sądzę, na ostatnim z miejsc i ludów, z którymi chcemy się uporać, zanim przejdziemy do tekstu biblijnego.

Właśnie tam zmierzamy w dalszej części tego wykładu i to jest miejsce Ugarit. Po raz kolejny większość moich map zniknęła, więc nie mogę dokładnie pokazać, gdzie jest Ugarit, ale mogę wskazać to na mapie takiej jak ta tutaj, w tym regionie, na który wskazuje mój kursor. Mamy starożytne miasto Ugarit. A Ugarit było miastem, o którym tak naprawdę nie wiedzieliśmy nic, dopóki nie zostało przypadkowo odkryte.

Prawie sto lat temu miejscowy osobnik orał i czubek jego pług odkrył artefakt, który okazał się artefaktem pochodzącym z terenu Ugarit. I tak jesteśmy tu prawie dwa pokolenia później i nadal prowadzimy wykopaliska w Ugarit. Głównym kopaczem był francuski ksiądz Claude Schaeffer.

A kiedy widzisz tę witrynę, jedną z rzeczy, która Cię uderza, jest to, że jest to idealne miejsce do handlu. Jak widać, gdzie to jest tutaj, tutaj jest Cypr. Możesz zobaczyć tylko fragment przedłużenia, najbardziej wysuniętego na wschód przedłużenia Cypru.

Oczywiście, z Cypru starożytni czerpali najwięcej miedzi. Tak więc Ugarit leży po drugiej stronie oceanu od Cypru. Oto główne szlaki handlowe w tym miejscu, Arpad i Aleppo i tak dalej.

Oczywiście zabrania również ruchu północ-południe w celach handlowych. Innymi słowy, leży w centrum szlaków handlowych ze wschodu na zachód i z północy na południe, co czyni go idealnym centrum handlowym. I tak było przez całą swoją historię, aż do zniszczenia go przez Morski Ruch Ludowy. Teren jest zatem idealny pod handel.

Kiedy odnaleziono to miejsce, jego język i literatura miały ogromne znaczenie dla studiów biblijnych. Powodem jest to, że istnieje wiele powodów i omówimy je. Przekonasz się, że mam o wiele więcej informacji na temat Ugarit, niż to, co zamierzam omówić.

Ale chciałem ci powiedzieć, że Ugarit, nawet jeśli nigdy nie słyszałeś tego terminu, Ugarit jest dyscypliną samą w sobie. Są mężczyźni i kobiety, którzy całe życie spędzają na studiach ugaryckich. Ugarit to dyscyplina, w której ma swój własny język, własną gramatykę, własne leksykony, własne bibliografie.

Jest to dyscyplina sama w sobie, więc jest dobrze rozwinięta. Jedną z najciekawszych rzeczy w Ugarit jest to, że jest to jeden z najwcześniejszych języków alfabetycznych, jakie kiedykolwiek znaleziono.

Kiedyś uważaliśmy, że Ugarit był najwcześniejszym językiem alfabetycznym, jaki kiedykolwiek odnaleziono. Teraz wiemy, że to nieprawda. Prawdę mówiąc, ciągle przesuwają datę w alfabecie i myślę, że dotarliśmy do roku 1700 lub 1800 jako daty wynalezienia najwcześniejszego alfabetu.

Ale z pewnością Ugarit dostarcza nam wielu tabliczek, podczas gdy żaden z pozostałych proponowanych alfabetów nie dostarcza nam żadnych tabliczek. Jest to więc język semicki bardzo blisko spokrewniony z hebrajskim. Alfabet składał się z 30 spółgłosek zapisanych pismem klinowym.

Jeśli jako osoba świecka patrzyłbyś na pismo akadyjskie, gdybyś patrzył na tabliczkę zapisaną pismem klinowym, mógłbyś być napisany w języku sumeryjskim, akadyjskim, ugaryckim lub hetyckim i nie zauważyłbyś różnicy. Wszystko wyglądałoby tak samo. Ale Ugarit jest językiem bardzo blisko spokrewnionym z hebrajskim i to oczywiście jest jedną z rzeczy, która czyni go tak ważnym znaleziskiem językowym dla hebrajskiego.

Dlatego ograniczymy się do tych komentarzy tylko do kilku rzeczy, ale warto na to zwrócić uwagę. Myślę, że ze wszystkich języków, których uczyłem się w czasie studiów, poza hebrajskim, moim kolejnym ulubionym był ugarycki. Tak więc, chociaż Ugarit nie jest jedynym miejscem na Zachodzie, w którym znaleziono tabliczki, jest to jedyne miejsce, w którym można znaleźć znaczną liczbę tabliczek, z wyjątkiem Ebla.

Co więcej, jest to jedyne znalezisko tabliczek, które miało jakiekolwiek znaczenie w drugim tysiącleciu p.n.e. Ugarit został zniszczony około 1200 roku. Nigdy nie został ponownie zajęty, ale pozostawił po sobie setki tabliczek, które są dla nas dziś całkowicie bezcenne. Być może najszcześniejszym skutkiem tego znaleziska byłoby jego znaczenie dla studiów nad językiem hebrajskim, zwłaszcza dla poezji hebrajskiej.

Miała ogromną wartość w badaniu składni Starego Testamentu, gramatyki hebrajskiej i hapax legomena. Hapax legomena oznacza dosłownie napisane raz. Tak więc, gdy mamy do czynienia z językiem takim jak hebrajski, czasami mamy do czynienia ze słowami, które pojawiają się tylko raz i po prostu nie jesteśmy pewni, co to słowo oznacza.

Kiedy więc spojrzymy na Ugarit, jedną z pierwszych rzeczy, które chciałbym uwzględnić w Waszym myśleniu, jest to, że jest to język, który wywarł niesamowity wpływ na Biblię hebrajską. Kiedy byłem studentem, we wczesnych latach dużo pracowałem nad Psalmami. Pamiętam, jak przeglądałem komentarze do Psalmów, które powstały w latach 30. i 40. XX wieku.

I dosłownie komentatorzy zrobiliby przearanżowanie, zmianę Biblii hebrajskiej, tak aby była zgodna z greckimi strukturami poetyckimi. Innymi słowy, niektóre z tych

wczesnych komentarzy zostały napisane i komentator uważał, że język hebrajski jest zepsuty. Próbowano więc dostosować ją do greckich struktur literackich.

Cóż, teraz wiemy oczywiście, że był to Balderdash. I rzeczywiście poezja hebrajska, którą mamy dzisiaj, bardzo dobrze wpisuje się w strukturę prozy poetyckiej Ugarit. Ugarit nie posiada Psalmów per se, ale posiada prozę poetycką, która tak dobrze pasuje, że doprowadziła do szczęśliwego stanu rzeczy w studiowaniu poezji hebrajskiej.

Obecnie uczeni nie tracą czasu na zmianę tekstu hebrajskiego, ale w dużej mierze zaakceptowali tekst hebrajski takim, jakim jest, pod wpływem Ugarit. Kiedy byłem młody, Michel Dahood, wielki uczony katolicki, napisał trzytomowy komentarz do Psalmów w Anchor Bible i zasadniczo przyjął bardzo konserwatywne stanowisko w stosunku do tekstu hebrajskiego, mówiąc, że nie zmienia spółgłosek w tekście hebrajskim. Teraz zmienił samogłoski, ale nie spółgłoski.

Takie rzeczy miały miejsce dzięki Ugaritowi, co pomogło nam zrozumieć zwłaszcza poezję hebrajską, ale także gramatykę i składnię języka hebrajskiego. Pomogło nam to zrozumieć dziwne i rzadkie słowa, z którymi nie wiemy, co zrobić. Pamiętam, kiedy zostałem nowo nawrócony do Chrystusa, pamiętam, że z jakiegoś powodu mogła to być po prostu Boża suwerenność.

Po prostu zafascynował mnie Stary Testament. Po prostu pokochałem to od samego początku. Ale jeśli czytasz Stary Testament, zwłaszcza kilka razy po raz pierwszy, masz wiele pytań.

Pamiętam, bo wtedy czytaliśmy Króla Jakuba – prawie wszyscy to czytaliśmy – i pamiętam, jak czytałem proroków, a oni mówili o wycinaniu gajów pod proroczym wpływem. Hewing to słowo, którego nie używamy już tak często. Oznacza to ograniczenie.

I mówili o wycinaniu gajów, tak jakbyś w jakiś sposób atakował religię kananejską, wycinając te gaje. Pamiętam, że jako młody człowiek byłem bardzo zdziwiony, jak drzewa mogą być grzeszne i dlaczego je wycinają? No cóż, teraz już wiemy, że to wcale nie są gaje. W rzeczywistości są to drewniane wizerunki kobiecego bóstwa o imieniu Aszera.

Ale widzisz, wiemy, że w dużej mierze pod wpływem Ugarita, tłumaczy króla Jakuba, oni tylko zgadywali. Mieli słowo, które oznaczało ciąć. Cóż, jeśli coś wycinasz, to muszą to być drzewa.

Ale dzięki stronom takim jak Ugarit wiemy teraz, że wycinano drewniane kultowe obrazy. Zatem Ugarit okazał się nam niezwykle pomocny w zrozumieniu naszej Biblii hebrajskiej. Posunąłbym się nawet do stwierdzenia, że dla moich celów, dla celów

tekstu hebrajskiego, posunąłbym się nawet do stwierdzenia, że poza Zwojami znad Morza Martwego, dla zrozumienia naszej Biblii, powiedziałbym, że Ugarit jest najważniejszym znaleziskiem na tabliczce i z drugiego powodu, nie tylko z języka hebrajskiego, ale ponieważ praktycznie wszystko, co wiemy o religii kananejskiej, wiemy z Ugarit.

Czytając Stary Testament, masz całkiem jasny obraz, że religia kananejska była okropna. Ale Stary Testament nie mówi zbyt jasno, w co wierzyli. Jest kilka rzeczy, które zrobili, które są naprawdę okropne, jak poświęcanie dzieci i tym podobne.

Jednak tak naprawdę niewiele wiemy o teologii kananejskiej ze Starego Testamentu. Wiemy tylko, że było to grzeszne. Gdy dotrzemy do Ugaritic, dowiadujemy się, że wręcz przeciwnie, teraz wiemy, jaka teologia charakteryzowała kananejską myśl religijną.

Wiemy, że było to w dużej mierze związane z porami roku i płodnością, ale wiele z tego, co wiemy o teologii kananejskiej, pochodzi z Ugarit. Sugeruję więc, że jeśli pewnego dnia zdecydujesz, że zostaniesz biblistą, zostaw miejsce w swoim szkoleniu na rozwijanie praktycznej wiedzy o języku ugaryckim. Więc na tym poprzestanę, mówiąc, że z całą pewnością powstała cała kakofonia błędów, ponieważ te tablice były tak potężne i tak ważne, że weszliśmy w okres, w którym niektórzy, chyba nie ja stworzyłem ten termin, weszli w okres pan-ugarytyzmu.

Innymi słowy, było tak, jakbyśmy założyli specjalne okulary Ugaritic i czytali cały Stary Testament w świetle Ugarit. A to oznaczało, że było wiele rzeczy, które były nieprawidłowe i nie będę o nich mówił, ponieważ muszę nas poprowadzić dalej w naszym kursie; jesteśmy już nieco ponad połowę drogi i nadal mamy mnóstwo miejsca do pokonania. Powiem ci więc te rzeczy o Ugarit, a potem opuszczę tę stronę.

Co dziwne, jedną z najbardziej przypadkowych rzeczy w Ugarit jest to, że został zniszczony. W piekarniku znaleziono tabletki, które nawet nie zostały jeszcze ugotowane. A ponieważ został zniszczony i nigdy nie został ponownie zajęty, wszystko w Ugarit odnaleziono in situ, to znaczy w pierwotnym miejscu.

To idealny rodzaj znaleziska. Kiedy budujesz na budynku na budynku na budynku, niszczy to dowody, podczas gdy gdy miejsce jest po prostu zniszczone, tracisz pewne rzeczy, ale zyskujesz wiele rzeczy, ponieważ nie jest ono w pewnym sensie zmiażdżone przez kolejne budynki. Zatem w pozostałej części naszej taśmy, na tej taśmie, zwrócimy naszą uwagę na obszar tematyczny o pewnym znaczeniu, jakim jest powstanie monarchii w Izraelu.

Zacznę więc od omówienia wczesnego Izraela. Dostępnych jest wiele, wiele historii, a niektóre z najlepszych to „Przegląd historii Izraela” Leona Wooda, „Historia Izraela”

Johna Brighta, „Królestwo Kapłanów” Eugene’a Merrilla. Szczerze mówiąc, kiedy masz wszystkie trzy, masz wystarczające... Jest dziś wiele nowych historii, które są bardziej aktualne, ale chłopcze, mówię ci, ci trzej goście wykonali świetną robotę, tworząc swoje historie, a jeśli masz te trzy, jesteś dobrze położony.

Chcemy porozmawiać o okresie sędziów. I znowu, nie będziemy się nad tym rozwodzić długo, ale archeologia odkrywa nam, że długi okres sędziów, sędziów, to okres, który w przybliżeniu, żeby dać wam okrągłą liczbę, wynosi około 350 lat, żeby dać okrągłą liczbę. A kiedy czytasz Sędziów, jest to książka przygnębiająca.

Tak się składa, że pokochałam tę książkę, dlatego w mojej służbie kościelnej uwielbiam uczyć z tej książki. A moja żona, dzisiaj jest nasza 48. rocznica. Kiedy dowiedziała się, że w moim kościele uczę sędziów, powiedziała: „O nie”. To nie jest do końca książka o tym, jak odjechali w stronę zachodzącego słońca i żyli długo i szczęśliwie.

To przygnębiająca książka. Tak naprawdę niewiele jest w tej książce historii szczęśliwych, a nawet neutralnych. To książka, która ma nam pokazać, że sytuacja jest naprawdę zła.

To, co wiemy o archeologii tego okresu, to to, że pokazuje nam, że naród, który nazywamy Izraelem, w rzeczywistości nie był narodem. Ludzie sugerują, że łączyła ich wspólna tożsamość etniczna i budowali naród. To, co widzimy u sędziów, chłopaki, to to, że nie byli narodem.

Jest tylko jeden raz w Księdze Sędziów, kiedy lud Izraela całkowicie się zjednoczył, a było to po to, aby zabijać się nawzajem. W jednym z ostatnich opowiadań w książce jest wielka wojna domowa, podczas której 11 plemion walczy z jedynym plemieniem Beniamina i praktycznie je eksterminuje. I jest to jedyny moment w całej książce, kiedy plemiona współpracują.

A w takim razie zabijać się nawzajem. Nie byli narodem i nie byli narodem. Stanowili zbiór plemion i oczywiście istniała ogromna ilość odstępstwa religijnego.

Dlatego ważne jest, aby zrozumieć, że archeologia uczy nas, że ten okres nie był okresem dobrobytu. Na wsi panuje rustykalny klimat i nie ma zbyt wielu dużych miast.

Nie ma praktycznie nic na drodze do monumentalnych budowli. I jest to okres, który, szczerze mówiąc, wygląda na to, że był nie tylko rolniczy, ale i stosunkowo biedny. Warto zatem pamiętać, że Sędziowie są związani z Morskim Ruchem Ludowym.

Ruch Ludu Morza pojawia się mniej więcej w połowie Księgi Sędziów i naszym zdaniem wydarzyło się w Ruchu Ludu Morza to, że gdy te plemiona wędrowały

wzdłuż wybrzeża, wiele miast zostało zdobytych, a niektóre zniszczone. Wydaje się, że to stworzyło część chaosu, który widzimy w Księdze Sędziów, tego rodzaju chaosu politycznego, w którym nie ma żadnego porządku politycznego lub jest on niewielki. Egipcjanie stracili kontrolę nad Syro-Palestyną.

Zatem chaos w sędziach jest prawdopodobnie w jakiś niewymierny sposób powiązany z chaosem Morskiego Ruchu Ludowego. Należy omówić jeszcze jeden punkt ciągłości z następnym okresem Zjednoczonej Monarchii. Sędziowie to niefortunne określenie tego okresu, gdyż tak naprawdę nie charakteryzuje książki.

Pozwólcie, że opowiem wam coś o dziwnej kulturze Hebrajczyków. Wiele imion, które macie w Biblii dla ksiąg Starego Testamentu, wiele imion, które macie, nie jest nazwami tych ksiąg w tradycji hebrajskiej. Innymi słowy, imię Sędziowie nie pochodzi z Księgi Sędziów, lecz z Septuaginty, greckiego tłumaczenia Starego Testamentu.

Ponieważ mowa jest o ludziach, którzy sądzą, autorzy Septuaginty, co zrozumiałe, nadali jej tytuł „Sędziowie”. Jednakże powszechną tradycją zarówno w Biblii hebrajskiej, jak i w starożytnym świecie Mezopotamii było nadawanie tytułu tytułowi pierwszych kilku słów księgi. Zatem tytuł Księgi Sędziów tak naprawdę nie brzmi „Sędziowie”, ale „Stało się to po śmierci Jozuego”.

Zatem prawdziwy tytuł naszej książki brzmi: „Stało się to po śmierci Jozuego”. I oczywiście większość czytelników wie, że śmierć Jozuego nie była dobra. Podczas gdy tekst biblijny dokłada wszelkich starań, aby nam opowiedzieć, jak Bóg wzbudził Jozuego, aby poszedł za Mojżeszem, jak Bóg wziął ducha, który był w Mojżesz, i rzucił tego ducha na Jozuego, oraz jak Jozue był dokładnym przedłużeniem Mojżesza, ponieważ kiedy czytasz Jozuego, W rozdziale 1 wielokrotnie powtarzano Jozuemu, że przestrzeganie prawa jest środkiem umożliwiającym osiągnięcie sukcesu.

Cóż, to samo dotyczy Mojżesza. Ale kiedy Joshua umiera, co zaskakujące, nie ma przywódcy. Tekst nie mówi nam dlaczego.

Jeśli Bóg zadał sobie trud, aby wzbudzić Jozuego, moglibyśmy zadać sobie pytanie, dlaczego nie wzbudził następcy Jozuego? Cóż, tekst nam tego nie mówi. Zgadłbym w waszym imieniu i powiedziałbym, przyjaciele, kiedy czytacie biblijne relacje dotyczące Mojżesza i czytacie relacje dotyczące Jozuego, Izraelici nie poszli za żadnym z nich. Mojżesz kilkakrotnie musiał prosić Boga o wstawiennictwo, ponieważ Izraelici go zabijają.

Są tak daleko od Boga. A kiedy dochodzimy do Księgi Jozuego, gdy zbliżamy się do końca Księgi Jozuego, myślę, że jest to rozdział 13, jeśli moja pamięć dzisiaj działa. W rozdziale 13 Jozue patrzy na Izraelitów i pyta: Jak długo zamierzacie tam pozostać? Ponieważ są po wschodniej stronie rzeki Jordan.

Jozue mówi: „Podejdź tutaj i chodź za mną”. Podbijmy ziemię. A kiedy dotrzemy do końca Księgi Jozuego, mówi nam ona wprost, że chociaż część ziem została podbita, większość nie.

Tak więc, przygotowując nas na to, dokąd zmierzamy w biegu historii w Biblii hebrajskiej, próbuję podkreślić, że być może Bóg nie wzbudził następcy Jozuego, ponieważ nie chcieli oni podążać za ludem. że Bóg już wskrzesił. Nie poszli za Mojżeszem do tego stopnia, że wszyscy oprócz garstki zostali pochowani na pustyni. Nie poszli za Jozuem, ponieważ kiedy czytasz rozdział 1 Jozuego, mówi ci to w każdym przypadku, żadnemu plemieniu nie udało się podbić ziemi, która została mu dana.

Być może więc jednym z powodów, dla których Bóg nie wzbudził przywódcy, jest to, że przygotowywał ich, aby w końcu byli gotowi zaakceptować przywódcę, którego miał wzbudzić Bóg. Cóż, to tyle w tym wszystkim. Spójrzmy na moje komentarze tutaj pośrodku.

Ostatnim punktem ciągłości z następnym okresem jest to, że sędziowie nie są zbyt dobrym terminem, ponieważ w Księdze Sędziów żaden z sędziów nigdy nie jest nazywany sędzią. Jeśli nie nazywa się ich sędziami, można zapytać, dlaczego w takim razie nazywamy tę książkę „Sędziami”? Cóż, to dlatego, że mówi się, że połowa z nich oceniła formę czasownika. Żaden z sędziów nie otrzymuje nigdy tytułu sędziego.

Po drugie, nawet forma czasownika oceniana nie jest używana w odniesieniu do wszystkich przywódców. Nawet forma czasownika nie jest używana w odniesieniu do wszystkich jego przywódców. W efekcie byłbym skłonny powiedzieć, że tak naprawdę nie było spójnego urzędu zwanego sędzią.

Prawdę mówiąc, to, co moim zdaniem dzieje się w Księdze Sędziów, ma pewne znaczenie, i jest to ważny punkt. Wydaje się, że brakowało aparatu administracyjnego umożliwiającego zarządzanie czymkolwiek innym niż plemieniem. Więc to co bym Ci zasugerował to coś takiego.

Księga Sędziów ujawnia nie naród czy lud, ale indywidualne działania różnych plemion. Czasem plemiona zgadzały się na współpracę i podążanie za kimś, kogo nazywamy sędzią, a czasem tego nie robiły. Nie jestem jednak przekonany, czy istniał urząd sędziego, który naprawdę rządził krajem.

Zamiast tego mam podejrzenia, że sposób, w jaki rządzono Izraelem, nie wynikał z urzędu kogoś zwanego sędzią. Izraelem rządzili starsi plemienni. Książka tak naprawdę opowiada o plemienności.

Jeśli nie robisz notatek, zachęcam Cię, abyś to zapisał, ponieważ tak właśnie się dzieje. Nie ma spójności wśród tzw. ludzi. Jest to zbiór 12 różnych plemion, które

żywią wzajemną niechęć, zazdrość i niechęć do współpracy i łączenia się jako lud Boży.

Zatem, jeśli spojrzymy na tak zwanych sędziów, to nie przypadek, że jest ich 12. Prawdopodobnie jest to liczba specjalnie wybrana ze względu na 12 plemion. Jest sześciu sędziów głównych i sześciu sędziów mniejszych.

A analiza tych sędziów, tych tak zwanych sędziów, jak już wspomniałem, żaden z nich nigdy nie jest nazywany sędzią, pokazuje, że jedyną cechą wspólną każdego sędziego było to, że byli przywódcami. Każdy sędzia był liderem. To wszystko, co ich łączyło.

Nie było ciągłości od jednego sędziego do drugiego, czego byśmy się spodziewali, gdyby był to urząd. OK, więc prawdopodobnie teraz dzielę włos na czworo w tym sensie, że mówię wam o koncepcji urzędu politycznego i mówię, że istnieje bardzo niewiele dowodów na to, że istniał urząd polityczny jakiejś postaci kogo można nazwać sędzią. To, co zrobił każdy z tych polityków, kiedy przewodził, polegało na tym, że wybawił ich od wrogów.

Myślę więc, że jest to bardzo ważne rozróżnienie, gdy patrzymy na ten okres. Nacisk zatem, po czwarte, należy położyć na działalność przywódcy, a nie na urząd, który mógł być mityczny. OK, teraz mam, mawiało się, gdy byłem dzieckiem, że mam inną rybę do usmażenia.

Mam na myśli to, co moim zdaniem stanowi prawdziwy problem w studiach biblijnych i jest to kontrast, który rzekomo pojawia się między sędzią, ponieważ sędziowie powinni zrównywać teokrację i królestwo, co jest równoznaczne z monarchią. Często to słyszę i mówią o tym, że w Księdze Sędziów mamy okres, w którym była teokracja, ale nie monarchia, ponieważ tylko Bóg jest monarchą w teokracji. I oczywiście próbuję przygotować grunt pod odrzucenie tego modelu.

Zatem, po pierwsze, gdy patrzę na to, co dzieje się w Sędziach, nie ma tu bardziej teokracji niż ta, którą mamy w monarchii. Bóg zawsze rządzi. Moim zdaniem to, co robią sędziowie, to tylko część, ale istotna część. Sędziowie pokazują, OK, to jest kontrowersyjne, więc nie wszyscy się ze mną zgodzą. Sędziowie pokazują, co się dzieje, gdy nie chcesz podążać za przywódcami, których powołuje Bóg.

Myślę, że w Księdze Sędziów trzy lub cztery razy jest napisane, że w tamtych czasach nie było króla w Izraelu; każdy zrobił to, co uważał za słuszne. To nie jest dobra rzecz. Kiedy każdy robi to, co uważa za słuszne, prowadzi to do chaosu, co tak naprawdę ma nam pokazać Księga Sędziów.

Pokazuje nam okres tragedii, teologicznej apostazji i narodowego rozkładu. Zatem sugeruję, że w przeciwieństwie do kilku autorów „Sędziowie” nie są czasem

idealnym, lecz czasem wielkiej tragedii. Dobra? Zatem odrzucam koncepcję mówiącą, że to, co nazywamy okresem sędziów, trwającym około 300 lat, nie jest wyjątkową teokracją, ponieważ Bóg nadal rządzi Izraelem przez sędziów, w sposób, w jaki rządził Izraelem pod rządami Mojżesza i w sposób, w jaki będzie rządził Izraelem pod rządami Dawida i tak, jak będzie rządził Izraelem pod rządami Ezechiasza.

Bóg jest stałym królem Izraela, Bóg jest trwałym królem świata i odrzucam koncepcję, że sędziowie to teokracja, jakby była wyjątkowa. Pozwólcie, że po prostu szybko przygotuję dla nas scenę, próbując przekazać, o co chodzi. Słowo teokracja nie jest słowem biblijnym.

Kiedy mówię, że to nie jest słowo biblijne, nie mam na myśli tego, że jest to pojęcie niebiblijne, ale to, że to słowo nigdy nie pojawia się w Biblii. Teokracja to połączenie dwóch greckich słów. Pochodzi od greckiego słowa theos oznaczającego Boga i archos lub archontos oznaczającego władcę.

Zatem teokracja oznacza etymologicznie rządy Boga. No cóż, o to mi właśnie chodzi. Bóg zawsze rządzi.

Nie ma okresu, w którym nie byłoby teokracji. Wbrew temu, co mogą sądzić Amerykanie, Bóg nadal jest królem świata. Jest to teokracja w tym sensie, że Bóg nadal rządzi światem.

Ameryka nie jest teokracją, ale Bóg rządzi po dziś dzień. Jak więc doszło do tego, że nazwaliśmy ten okres teokracją? Cóż, w moich notatkach wspominałem ci o Józefie Flawiuszu, na środku strony. Józef Flawiusz, wspominałem wam wcześniej na naszych taśmach, że Józef Flawiusz był generałem, który brał udział w buncie przeciwko Rzymowi.

I oczywiście został pokonany i tylko dzięki jego własnej sztuczce życie Józefa Flawiusza zostało ocalone. Uratował się, bo przekonał Rzymian, że jest jasnowidzącym prorokiem. A Rzymianie zawsze byli zainteresowani przyszłością, ludzie są tego pewni.

Zawsze interesował się przyszłością, więc przekonał ich, że warto go zatrzymać. Po uratowaniu życia Józef Flawiusz w pewnym sensie się zmienił i stał się wielkim wielbicielem Rzymu. Tak więc Józef Flawiusz napisał kilka tomów, Wojny Żydów i Historię Żydów.

A w swojej książce, gdy pisał historię Żydów, kiedy doszedł do napisania rozdziału w historii o sędziach, wbił sobie do głowy myśl, że to był idealny czas. Powodem, dla którego to zrobił, było to, że Józef Flawiusz zaczął zrzucać winę za kłopoty Izraela na jego przywódców. Postrzegał królów Izraela, w szczególności królów Heroda, jako powód, dla którego Izrael znalazł się w tak trudnych czasach.

Doszedł do wniosku, że brak władzy królewskiej jest sekretem sukcesu, więc zaczął patrzeć na Księgę Sędziów w zadziwiający sposób, w pewnym sensie jako na okres idealny. Było idealnie, bo nie było króla ; była to teokracja i dla niego taki model przedstawiał. No cóż, ten model, w którym sędziowie byli teokracją, a okres monarchii był jakimś złym pomysłem, ten model naprawdę się zakorzenił i utkwiał w nas do dziś.

Chciałbym zatem zrobić wyjątek od tego modelu i powiedzieć, że sędziowie nie są okresem spokoju ani ideału. Nie jest to okres teokracji w tym sensie, w przeciwieństwie do monarchii. Sędziowie to okres chaosu pierwszego rządu.

Pokazałem to dla ciebie w prostym badaniu słów. Jeśli spojrzymy na te słowa, zobaczymy, że w Księdze Sędziów, słowie, które zdominowało Księgę Wyjścia, Kapłańską, Liczb, Powtórzonego Prawa i Jozuego, słowo Tora, Tora jest hebrajskim słowem oznaczającym prawo. W całej Księdze Sędziów ani razu nie pojawia się słowo Tora.

Mojżesz nazywany jest prorokiem. Proroczą działalność mamy u Jozuego, ale w całej Księdze Sędziów słowo prorok pojawia się tylko raz. W Księdze Wyjścia i Liczb mamy prorokinie, ale w Sędziach prorokini pojawia się tylko raz, Deborah.

Jeśli wrócisz do rozdziałów 16-18 Księgi Powtórzonego Prawa, kapłan jest jednym z urzędników zarządzających w konstytucji Izraela, ale w całej Księdze Jozuego jedynym wspomnianym kapłanem jest jeden kapłan w rozdziałach 17-18 i jest on skorumpowany . Kiedy czytamy Księgę Wyjścia, ostatnia jedna trzecia Księgi Wyjścia opisuje budowę Przybytku i urzędników Przybytku. W rzeczywistości w Księdze Wyjścia Przybytek jest tak święty, że pod koniec jego budowy tekst mówi nam, że Bóg zstąpił i zamieszkał w Przybytku.

Co ciekawe, w Księdze Sędziów słowo przybytek nie pojawia się ani razu. Kiedy czytamy w Księdze Wyjścia, Kapłańskiej i Powtórzonego Prawa, system religijny Izraela jest zbudowany wokół trzech wydarzeń związanych z świętami, wydarzeniami pielgrzymkowymi, podczas których Izrael powinien przybyć do Jerozolimy lub udać się do jakiegoś centralnego miejsca i stawić się przed Bogiem Izraela. Otóż w całej Księdze Sędziów słowo święto czy dzień święty nie pojawia się ani razu.

Kiedy czytamy Księgę Wyjścia i Księgę Kapłańską, wielokrotnie czytamy o miejscu najświętszym, o miejscu zamieszkania Boga, czyli o Arce. Kiedy dochodzimy do Księgi Sędziów, ani razu nie pojawia się słowo arka. Kiedy weźmiemy pod uwagę najważniejsze teologiczne słowa Starego Testamentu, słowa oznaczające łaskę, hesed i hen, są hebrajskimi słowami, które tłumaczy się głównie jako łaska lub jakąś formę słowa łaska.

Słowo hesed lub kura pojawia się tylko w rozdziale pierwszym i w rozdziale ósmym całej książki, więc jeśli złożysz wszystkie te informacje w całość, okaże się, że cały okres Sędziów jest straszną apostazją, nienormalnym doświadczeniem religijnym. W istocie to, co zdają się nam mówić Sędziowie, nie jest idealnym okresem teokracji, ale raczej słowem, przy którym osobiście nalegałbym. Nie jest to teokracja i na pewno nie jest to monarchia, ale jest to okres anarchii.

Nie ma reguły. To jest prywatny alfa. To brak przywództwa.

Jest to okres, w którym tekst biblijny mówi nam, że panuje chaos, apostazja, wszystko jest poza swoją właściwą kategorią. To jest to, co jeden z uczonych określił jako WUD, WUD, Świat do góry nogami. Zatem to, co robi Judges, z mojego doświadczenia i mojej oceny, wygląda mniej więcej tak.

Mamy tutaj królewskie przywództwo ludzi, których nazwałbym królami – oczywiście Mojżesza i Jozuego – ale możesz się z tym nie zgodzić.

A tutaj mamy następców królów, począwszy od 1 Samuela 8. Sędziowie to w istocie elipsa. To okres w historii pomiędzy tym, jak powinno być. Jest to okres katastrofy i chaosu.

I oczywiście jest to także okres, w którym władzę sprawują ich wrogowie. Ale zauważcie, że wrogowie nie są wielcy. To nie jest tak, że Egipcjanie pukają do drzwi.

To nie tak, że Asyryjczycy są tam, żeby ich terroryzować. Tak naprawdę wszyscy ich wrogowie z Księgi Sędziów są lokalni. Ammonici, Moabici i Filistyni to mniejsze królestwa, które mogą faktycznie pokonać Izrael, ponieważ Izrael nie jest zjednoczony.

W porządku, moim zdaniem jest to ważne, aby zaproponować ci samodzielne studiowanie i sprawdzenie, czy chcesz uwierzyć temu pomysłowi. Widzę, że jest to okres, w którym Bóg kieruje sprawami w kierunku Bożej woli. Jest to okres, w którym Bóg w dalszym ciągu kieruje sprawami ku Bożej woli.

Ten okres pomiędzy nimi to okres, w którym wola Boża jest ignorowana, nieposłuszna i nadużywana przez całą tę książkę. Cóż, mógłbyś mi teraz powiedzieć: cóż, jeśli jest to okres całkowitego nieposłuszeństwa, jaka byłaby teologia tej księgi? A gdybym miał ci to powiedzieć, odpowiedziałbym, że ta książka pokazuje zaangażowanie Boga w przymierze, które zawarł przez Mojżesza. Ta książka ukazuje nam niesamowitą łaskę Bożą.

Chociaż Bóg karze ich w każdym przypadku za nieposłuszeństwo i odstępstwo, księga pokazuje nam, że Bóg będzie wytrwał, aby doprowadzić ich do miejsca, w którym będzie mógł spełnić swoje pragnienie wobec nich. To dziwna rzecz w książce, w

której słowo łaska prawie nie pojawia się, ale myślę, że każda historia jest historią łaski. W każdym przypadku Bóg ratuje jego więź z ludem przymierza.

Oto sekwencja, która pojawia się we wszystkich sześciu głównych historiach. Izraelici dopuszczają się odstępstwa. Grzeszą.

Bóg wzbudza ciemności. Ludzie płaczą. Bóg wzbudza wybawiciela.

Można to znaleźć w każdym cyklu książki. Ludzie grzeszą. Bóg wzbudza ciemności.

Ludzie krzyczą z bólu. Bóg wzbudza wybawiciela. I oto coś, co nigdy nie zdarza się w tej książce.

Ani razu. Ludzie żałują. Widzimy zatem, że pomimo ciągłego zaangażowania Boga w ludzi, ludzie nigdy nie okazują skruchy.

I tak wydaje się, że przez ponad 300 lat do niczego nie dojdziemy. Według mnie celem tego okresu jest przygotowanie Izraelitów na to, dokąd Bóg chce, żeby poszli. Tutaj wszyscy Izraelici zginęli na pustyni.

Cóż, tutaj nie są na pustyni, ale wszyscy umrą bez wypełnienia Bożych obietnic. Zatem to, co się tutaj dzieje, jest takie, że wierzę, że Bóg wykorzystał ten okres, aby doprowadzić ich tam, gdzie chce, czyli przedstawić ich bogobojnym królom, takim jak Dawid i być może w mniejszym stopniu jak Salomon. Mając to na uwadze, próbowałem przygotować was na to, co moim zdaniem jest nadchodzącym wielkim wydarzeniem, czyli utworzeniem monarchii.

Na naszej następnej taśmie zaczniemy od tego, od czego zaczniemy: utworzenie monarchii i to, jak to wszystko pasuje do tła i tego, co robi Bóg. Więc zrobimy tam pauzę, a potem wrócimy i lub zaczniemy od nowa. Wracam; dopiero zaczynacie od nowa, a my przyjrzymy się powstaniu monarchii.

W porządku, dziękuję za uwagę.

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na tle Starego Testamentu. To jest sesja 15, Grupy Ludowe, Filistyni i Ugarit, Powstanie Monarchii.